

A Káli-medencében túrázott a Paksi Orosz Klub

Immár negyedik alkalommal túrázott a Paksi Orosz Klub (POK). Az idén a Balaton-felvidékre, a Káli-medence irányában indultunk. A gyalogtúra megkezdése előtt megálltunk az ismert ásványvíz palackozó üzem előtt, és ittunk egyet a vashoz gazdag, finom kékkúti forrás vízből. Ránk is fért ez a frissítő. Köveskálton – már gyalog – az országos Kék Túra vonalán átmentünk a Szentbékállára. Majdnem rögtön az indulás után erős kaptatóval kezdődött az út, nem volt könnyű, de mindenki (gyerek és felnőtt egyaránt) szerencsésen felkapaszkodott az emelkedő tetejére. Az emelkedő végén az Eötvös-kilátóhoz értünk, ahol a kitérő Balaton látványa kárpótolta minket a fáradságos szakaszerért: mesészpnek találtuk a tájat. A túra végi célállomás a Szentbékállánál található Köténgerő volt, ahol hosszan pihentünk és megebédeltünk a hátságokból. A pihenő ideje alatt többen a csoportból megpróbálták megmozgatni a hatalmas ingókövet a rom tetején. Sikertől is nekik.

A túra meghirdetése után a PA Zrt.-től kapott nagy busz (köszönet érte!) gyorsan megtelt: a túrán 39 fő vett részt. A túrát az idén is Jakab Éva, a DEMETER egyesület elnöke vezette a rá jellemző profizmussal és alaposággal. Az idén is látványban gazdag útvonalat sikerült választani. Az eddigi a POK tagok által bejárt négy túra útvonal mindegyike megtalálható Magyarországon a leglátványosabb és a turisták által legkedveltebbek útvonal között. Ha esetleg célul tűznénk ki a topisztán lévő többi túra teljesítését is, akkor van még mit bejárnunk. Nagyon fontosnak tartom, hogy a POK orosz tagjai megismerjék választott második hazájukat.

Szucsán Marina, túraszervező

2009. július 3. és 5. között Vác adott otthont az 59. Villamosenergia-ipari Országos Természetbarát Találkozónak (VOTT).

Az idei rendezvény házigazdája, főrendezője, a MAVIR (Magyar Villamosenergia-ipari Átviteli Rendszerirányító Zrt.). A rendező társaság az idén ünnepli az egységes magyar villamosenergia-rendszer létrejöttének hatvanadik évfordulóját.

A központi helyszínlül szolgáló Vác, a Dunakanyar szívéként ismert település, Pest megye negyedik legnagyobb lélekszámmal rendelkező városa, melynek 900 éves történelme, gazdag kulturális

59. VOTT Vácott

élete, nemkülönben helytörténeti, irodalmi, művészeti, természeti és gasztronómiai értékei vonzó célpontjai voltak a találkozó résztvevőinek. A találkozó megnyitóján Tari Gábor MAVIR Zrt. vezérigazgatója, ezen szavakkal üdvözölte a versenyzőket.

Dr. Báth János polgármester köszöntőjében kifejtette, hogy a történelem során magyar és német város születteit, melynek polgárai élénk kereskedelmi és messzire

ható szellemi és művészeti centrumot teremtettek. A történelem során iparvárossá, iskolavárossá és a térség egyházi, kereskedelmi, kulturális és egészségügyi központjává vált.

Orszki Lajos a MAVIR SE elnöke jó versenyzést kívánt a megjelenteknek.

A hagyományoknak megfelelően két fő versenyen mértük össze az erőnket az ország többi részéről odasereglett iparág természetjáróival. Pénteken

délután a hagyományokhoz híven a tájfutó és veterán verseny került lebonyolításra.

Szombaton kora reggeli indulással a terepverseny résztvevői a helyszínrnek szolgáló Naszály-hegyen a Gyadai tanösvény térségében rőták az erdőt.

A verseny a szokásoknak megfelelően egy hosszabb távú középszintű kategóriának felelt meg.

Ugyanezen idő alatt a kétfős városi csapatok kőszáltak a városban, oldották meg feladataikat és ismerték meg Vác múltját, jelenét, nevezetességeit.

A versenyek után a rendezők lehetőséget teremtettek pénteken délután a gödi állomás megtekintésére. Szombaton délután az érdeklődők hajókiránduláson vehettek részt – az éppen magas vízállású Dunán – a Visegrádi vár és vívissa.

Szombaton este gálacsora várta a résztvevőket a helyi sportszarnokban, melyet műsoros est követett. Az esten többek között Edit Piaf sanzonjait hallgathattuk, fellépett Makray Pál zenés műsorral, a Fűzes táncgyűttes, AGRA hástáncosnői, Kovács András Péter humorista és Hevesi Tamás. Kora hajnalig tartó turisztában a Hant Band szolgáltatta a zenét.

Az eredmények a vasárnapi eredményhirdetésen derültek ki. Az idén a férficsapatunk volt igazán sikeres. Megnyerték a terepversenyt, a városi versenyt és így összetettben is aranyérmesek lettek.

Női tájfutásban Kőrösz Livia 2., férfi tájfutásban Jakab Albert 2., Szenior kategóriában Kókai Péter 2. helyezést ért el.

Női csapatunk összetett kategóriában szintén 2. helyezést ért el.

A 2009. évi találkozó a PA Zrt. részéről így nagyon jól sikerült.

A díjkiosztás végén meglepetésként Bacsó Nándi bácsi több évtizedes a VOTT-ok szervezésében kifejtett munkáját köszönték meg.

Találkozunk a 60. VOTT-on Székesfehérváron!

Wollner Pál

Villám túra zenekarral

Paks testvérvárosában, a németországi Reichertshofenben járt fűvös zenekarunk, a közkezdelt Roger Schilling (május 7-10).

Reichertshofen Bajorországban, Ingolstadtól 10-15 km-re délre található. Lélekszáma 7300 körül van. Régóta lakott település, már 1100-ban említést tesznek róla, 1505-től piac- és vásártartási jogot kapott, 1777-től tartozik Bajorországhoz.

Az útpropóját az adta, hogy a testvérváros fűvöszenekara fennállásának negyedszázados évfordulóját ünnepelte. A zenekarok ünnepi alkalmakkor kölcsönösen felkeresik egymást, ápolván a jó kapcsolatokat. Hivatalos kísérőt volt Hetzmann Albert, a paksi Német Nemzetiségi Kisebbségi Önkormányzat elnöke.

A busz kora reggel indult újtárra, és késő délutánra ért cél. Michael Franken polgármester hivatalában fogadta a messziről jött vendégeket, majd egy pohár pezsgővel koccintottak. A fardat utasokat a közeli erdőben lévő panzióban szállásolták el.

Péntekre egész napos kirándulást szerveztek. Elkísérték a közeli Ingolstadtba, a patinás AUDI múzeumba és a gyárba. Megsodálhatták a legendás, drága luxusautókat, a versenypályák korlátlan urait, a szelvézsnél is gyorsabb „ezüst nyíl” versenyautókat. A márka idén lett 100 éves.

Szombaton délelőtt városnézés következett Ingolstadtban, melynek keretében a Hadtörténeti Múzeumba is ellátogattak. A régi fegyverek - dícsőséges harcolt tanú - most békésen pihentek a tárlók fényes üvege mögött.

A templomban ünnepi misével kezdődött a délután. A misét kísérő zenei betéteket, az egyházi zenét most fűvöszenekar szolgáltatta. Az ünnephez hozzátartozott az egyesületek felvonulása zászlókkal. A zenekarok zeneszóval vonultak végig a főútcán a sportszarnokig, ahol az ünnepi vacsorához terítettek. A hatalmas, himzett, festett zászlókat széles ívben lengették, hogy jól láthatók legyenek. A zászlók végig jelen voltak, mint az ősök szelleme, a vacsora alatt tartóban pihentek, a mulatság végén elvonultak. A meghívott vendégseregnek (~ 1000 fő) előtt felváltva játszottak a zenekarok, bizonyoságot adva tudásukról. Éjjel utánig tartott a táncmulatság, ahol szambától a valcerig, tangótól a csacsacsáig mindent játszottak.

Vasárnap a hazaúttal telt el. A buszon visszaidéztek az emlékezetes élményeket. A válság a vendéglátásban egyáltalán nem érződött, de beszélgetésekből fény derült, hogy bezárt a fafeldolgozó, valamint több cégnél is háromnapos munkahétre tértek át.

Demeter-teljesítménytúra

Már hagyománya van a mezőföldi teljesítménytúrának, mely mindig új útvonalon, újabb és újabb oldalról mutatja meg ezt a csodálatos vidéket. Így volt ez most is, mikor május 9-én 17 km-es vagy 30 km-es távot teljesített, aki nekivágott.

A hosszabb táv Vajtáról, a rövidebb Németkéről indult. A teljesítménytúránál mindenki a saját tempójában haladhat – ezért nagyon szeretem. Itt is ki lehet élvezni a táj szépségeit, de kinek ez tetszik, kinek az. Könnyebb volt megközelíteni a rajthelyet a rövidebb távhoz, mivel a buszpályaudvaron csak a 8 óras helyközi járatra kellett feljutni, és a kultúrhasználtszállni. Most tömve volt a busz, főleg túrázókkal.

Gyorsan megtörtént a templom előtti kis téren a nevezés, s már indulhattunk is az útnak. Összeszköztök kis társaságok, alkalmi csoportok vidáman beszélgetve haladtak, oda-oda köszöntgetve a kíváncsi helybélieknek. A falu végén azután egy éles kanyarral be az öreg erdőbe. A természetvédelem oltalma alatt hatalmasra terebélyesedő fák me a tapasztalt természetjárókat is csodálásra készítette. Rövidesen átértünk az akácosba – szinte roskadoztak a fák a rengeteg virágtól, bódító illatot árasztva szerteszét. Ritkás koronájukon át már kora délelőtt rekkenően sütött a nap, szókatlanul az évszakhoz képest. Szorgos mehek dongtak, gyűjtjék az értékes mézet. Bár nagyszámban települtek ki a méhészek számos kaptárral az erdőbe, mivel nektár volt, azzal voltak elfoglalva ezek a harcias bogarak, nem törődtek az izzádt turistákkal.

Az első ellenőrző pont a Látó-hegyen volt felállítva (alig pár méterrel emelkedett ki a környezetéből – akár a pástörök is összehordhatták a zsebkendőjükben). Péter Imre túravezető pecsételt, és hűtőt üdítőt, idősebbeknek dobozos sört kínált frissítőként. Eligazított, mert a kopár mezőn nemigen voltak jelzések, az út meg jobbra-balra kanyargott, szétágazott, majd összefutott. Az elhagyott gémeskútjánál jó irányba fordulva megtaláltam az erdő szélén a piros

kereszt után a piros sávot, ami már szinte nyilvánvalóan vezetett Paksra.

Az út mentén könnyen megtaláltam a következő, személyzet nélküli ellenőrző pontot, ahol lyukasztani kellett. A homok egyre mélyebb, a léptek egyre rövidebbek – nehéz az előrejutás. Már régóta egyedül rogom az utat. Két botot alakítottam, hogy segítsen, így még fokozni is tudtam a tempót. Ebben a nyári melegben nem mozgott a vad, még csak egy árva nyulat sem láttam.

Találkoztam egy traktorral közlekedő emberrel. Pár szót váltottunk. Intett, hogy veszélyes itt egyedül járni. Csak tán nem betyárok járnak az erdő? Bármikor rosszul lehet, erre meg a madár sem jár – folytatta. Megnyugtattam, hogy jönnek utánam

a többiek. Erőnek erejével ki akart vinni Gyapára az útg. Mit mondjak, meghatott ez a szokatlan odafagyelés.

Másik beszélgetőpartnerem Cseresznyés szelénéll érdeklődött, honnan hova tartok. Láttam-e az erdőben a nagy szét-fagyott betonkádakat, kútgyűrűket. Ott szőlő, meg gyümölcsös volt, de nemcsak itt, le egész-e az erdőmög. Szorgalmas nép lakott errefelé, csak hát a tsz már nem engedte művelni, ott ment tönkre a gyönyörű termés, vadult el a szőlő. Azután kihúzódták a fákat, szőlőtökeket, és akácot telepítettek a helyére – kár, így már nem is tetszik annyira ez az erdő.

Összesen öt ellenőrző pont volt, na meg a rajt és a cél. A rövidebb távon 84-en, a hosszabbikon 27-en indultak. Voltak résztvevők Pécsről, Dombóvárról, Kalocsáról, Tatabányáról és Budapestről is. A legidősebb induló 83(!), a legfiatalabb 5 éves volt. Általános véleményem, hogy korrektil jelölt, nagyon szép útvonalon haladt a túra, csak a homok volt egy kicsit „sokk”.

Köszönjük a remek szervezést, nagyon jól éreztük magunkat.

gyula